

La confiança en els Mossos d'Esquadra i la premsa

Purificación Teresa Pascual Pastor

Tutora: Aïda Solé Auró

Treball final de grau

Grau en Criminologia i Polítiques Públiques de Prevenció

Curs 2014/2015

Universitat Pompeu Fabra

Resum

El present treball s'emmarca en la tensa relació entre els Mossos d'Esquadra i la premsa, i els outputs d'aquests darrers, processats pels ciutadans. Cada diari reflexa d'una manera diferent el cos policial i les seves actuacions, adoptant actituds més o menys favorables. Així, l'objectiu de la investigació és verificar si el fet de representar la policia d'una manera o altra provoca diferents nivells de confiança entre la societat. L'anàlisi es desenvoluparà a partir de dades del Baròmetre d'Opinió Política del CEO, i consistirà en comparar les mitjanes de confiança en el cos, contextualitzant-ho amb altres institucions, entre els lectors de diferents diaris i veure si presenten diferències significatives estadísticament.

Els resultats apunten que no es donen grans diferències entre els grups de lectors dels diferents diaris, i que l'impacte de la premsa en la construcció de confiança és mínim, al contrari de la idea imperant entre la societat sobre els mitjans de comunicació i la seva capacitat influenciadora.

Abstract

This work deals with the strained relations between the national police of Catalonia, called "Mossos d'Esquadra", and the press and its outputs, which are processed by citizens. Each newspaper reflects in a particular way the police force and its actions, taking on an air more or less favorable. Then, the aim is verifying if the fact of portraying the police force in different ways causes different levels of trust among the society. The analysis will be developed from data of the Barometer of Political Opinion from CEO, and it will consist in comparing the average of trust in police among the readers from different newspapers and identifying if they have statically significant differences.

The results indicate there are no significant differences among the readers of several newspapers, so the impact of the press in the construction of trust in police is minimum, on the contrary of the common opinion of the mass media and its capacity to influence people's point of view.

Contingut

Resum.....	3
1) INTRODUCCIÓ.....	5
2) MARC TEÒRIC	6
2.1) La confiança.....	6
2.2) La Policia de la Generalitat - Mossos D'Esquadra.....	8
2.3) Els mitjans de comunicació.	8
2.4) Informe del Mèdia.cat.....	10
3) METODOLOGIA	11
3.1) Dades i mostra	11
3.2) Hipòtesis	12
3.3) Anàlisi de dades	13
4) RESULTATS.....	14
5) CONCLUSIONS	20
BIBLIOGRAFIA.....	24
ANNEX.....	26

1) INTRODUCCIÓ

La policia autonòmica de Catalunya desenvolupa una important tasca en la societat, i en conseqüència, requereix que sigui aquesta mateixa societat qui atorgui confiança i legitimitat al cos. Una de les fonts que ajuden a donar a conèixer aquests i les seves tasques són els mitjans de comunicació, el que dóna peu a una relació complicada, marcada per objectius i metes diferents¹.

Així, els mitjans de comunicació de masses es configuren com uns dels mecanismes que materialitzen el dret a la informació i la llibertat d'expressió, recollits a l'article 20 de la CE i propis dels estats democràtics i de dret. Amb una importància tant exacerbada com aquesta, hi ha la creença de què tenen un impacte directe sobre la societat, influenciant la manera de pensar i concebre els fets que ens rodegen. Un clar exemple el trobem amb la dita de Herbert Marcuse: *"Es pot realment diferenciar entre els mitjans de comunicació de masses com a instruments d'informació i diversió, i com a mitjans de manipulació i adoctrinament?"* No obstant, provar la veracitat d'aquest fet és quelcom difícil, i l'evidència empírica que ho recolza és gairebé inexistent.

Emmarcant-nos en aquesta suposada influència, el present treball té l'objectiu d'analitzar si el fet de reflectir el cos i les seves actuacions d'una manera o altra provoca diferents nivells de confiança entre la societat. Com veurem, cada diari reflexa d'una manera diferent els cos policial i les seves actuacions, adoptant actituds més o menys favorables. Amb tot, la nostra pregunta d'investigació és: *"Presenten els lectors dels diferents diaris diferències significatives en el nivell de confiança en els Mossos d'Esquadra?"*.

La importància de la investigació radica en què els Mossos d'Esquadra no han estat objecte d'estudi i d'anàlisi de forma aïllada respecte a altres cossos policials, així doncs, hi ha manca d'estudis sobre la confiança en els Mossos d'Esquadra. La influència dels mitjans de comunicació en la nostra concepció dels món molts cops es dóna per feta, sense tenir fonaments empírics que ho demostrin. Els resultats presentats poden ser el tret de sortida per a investigacions futures.

---

¹ "Médiatiser la police, policer les médias", és un títol d'un llibre que reflexa molt bé aquesta complicada relació. Si us interessa conèixer més a profunditat aquest tema consultar: Michaël Meyer. *Médiatiser la police, policer les médias*, Lausanne, Éditions Antipodes, coll. « Médias et Histoire », 2012.

2) MARC TEÒRIC

2.1) La confiança

Des d'una perspectiva sociològica, la confiança és un mecanisme que propicia la supervivència de l'ésser humà com a ésser social. Quan hom es relaciona amb altres individus, les expectatives que es tenen l'un de l'altre juguen un paper clau pel bon desenvolupament de la trobada i, fins i tot, per detectar situacions de risc. Així doncs, la confiança ens ajuda a desenvolupar relacions amb altres persones i institucions, tot permetent, en darrera instància, la convivència. És d'especial interès en el present treball centrar-nos en la confiança en els Mossos d'Esquadra, com a institució abstracta i plural. Així, la confiança institucional la podríem definir com la creença de què la policia, com a institució és efectiva, justa i que representa els interessos i valors de la comunitat (Bradford / Jackson, 2010).

La confiança en els Mossos d'Esquadra és important per diversos motius. En primer lloc, com veurem més endavant, per les importants tasques que desenvolupa el cos en la societat actual i pel poder de coerció que ostenta, en representació de l'Estat. En segon lloc, resulta determinant a l'hora de procurar eficàcia i eficiència en el desenvolupament d'aquestes tasques. Una major confiança durà a majors nivells de cooperació amb la policia (León, 2014; Tyler, 2011). A més, destaca la seva importància pel compliment voluntari de la llei i les normes. És impossible que el compliment de la llei recaigui en exclusiva sobre la supervisió per part dels policies; la voluntarietat i la legitimitat² de la llei juga un paper clau en el seu obeïment (Fagan i Tyler, 2008; Tyler, 2011). Una major confiança en la policia, els Mossos d'Esquadra en aquest cas, afavorirà el sotmetiment a les decisions d'aquests i en darrera instància a l'imperi de la llei.

Passant a un altre pla, resulta convenient analitzar, *grosso modo*, quins mecanismes ajuden a construir la confiança. Des de la teoria de la justícia procedimental, els factors rellevants són la justícia de procediments, entesa com el tracte respectuós i igualitari per part de la policia, l'afinitat moral de la policia amb la ciutadania, tot compartint uns mateixos valors, i la percepció d'efectivitat. Tot i així, la teoria posa més èmfasi en la justícia de procediments que no els resultats, és a dir, l'efectivitat. Aquesta confiança, a la seva vegada, legitima l'autoritat, incrementa la cooperació amb aquesta i crea

---

² " La legitimitat és el sentiment d'obligació a obeir la llei i acatar les decisions preses per les autoritats legals" (Tyler/ Fagan, 2008)

conformitat normativa (Tyler/Fagan,2008). Altres estudis han corroborat les premisses d'aquesta teoria i han observat el major pes dels procediments justos i l'afinitat moral que no pas l'efectivitat de la policia, que tot i així també es mostra important (Hough /Jackson/Bradford, 2013). Això trenca una mica amb els esquemes tradicionals, on l'efectivitat es percep com l'eix vertebrador en la gestió de la tasca policial³. Finalment, un altre factor destacat és la legalitat, és a dir, el major o menor nivell de corrupció. Com apunta Kääriäinen (2007), la percepció de corrupció en el sistema de govern minva la confiança en les institucions, inclosa la policia.

Com tota pretensió de mesurar comportaments o opinions dels éssers humans, mesurar la confiança és una tasca laboriosa i llunyana de les ciències exactes. Ja que és un terme ambigu i abstracte, trobem dificultats en la seva exploració a través d'una simple pregunta (Katrin Hohl, 2011). Fernández i Grijalva (2012) i l'Enquesta Social Europea⁴ (2011) són dues experiències que mesuren la confiança en la policia a partir de quatre dimensions que inclouen diferents ítems. En primer lloc, trobem la percepció d'eficiència, on s'indaga, entre d'altres coses, sobre la protecció oferta, la freqüència de patrullatge, la celeritat, el tracte proporcionat, etc. En segon lloc, la legitimitat social que presenta la institució, tot observant l'afinitat moral, la justícia distributiva i la conformitat amb la forma de procedir de la policia. A continuació, la voluntat de cooperar amb la policia, mesurant la disposició de denunciar els delictes, a identificar sospitosos, etc. Finalment, la conformitat amb el Dret preguntant per actuacions il·legals realitzades en els darrers cinc anys (Hough /Jackson/Bradford, 2013).

---

³ L'efectivitat s'ha cercat a través de l'estratègia del *New Public Management*. L'estratègia es caracteritza per intentar que la institució assoleixi certs objectius quantitatius, tals com determinades taxes d'arrest, de convictes, etc. (Bradford / Jackson, 2010; Hough /Jackson/Bradford, 2013).

⁴ L'Enquesta Social Europea és una enquesta que s'encarrega de recollir informació sobre les opinions i les actituds dels ciutadans europeus. En la seva cinquena edició va realitzar un bloc centrat en captar la confiança en la justícia. Així, amb l'objectiu de testar la teoria de la justícia procedimental, varen realitzar una sèrie de preguntes tocant diversos aspectes.

2.2) La Policia de la Generalitat - Mossos D'Esquadra

La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra és la policia autonòmica de Catalunya. Aquest cos, tornat a fundar⁵ a l'any 1983 gràcies a la Llei 19/1983 del Parlament de Catalunya, té funcions de policia integral en aquesta comunitat, tal i com es preveu a l'article 164 de l'Estatut d'Autonomia. D'aquesta manera, és la seva tasca procurar la seguretat ciutadana, l'ordre públic, així com ser policia administrativa i judicial.

Amb una funció tant important com aquesta en la societat catalana, resulta fonamental tenir coneixement de com la població percep la institució policial en qüestió i la confiança que hi dipositen en ells. Malauradament, al llarg d'aquests anys s'ha prestat atenció reduïda o modesta a aquest aspecte, pel que hi ha un desconeixement força gran.

2.3) Els mitjans de comunicació.

Mathiesen (1997) amb l'ànim de reprendre l'anàlisi feta per Foucault sobre la societat i la vigilància a la que estava sotmesa, contraposa el model sinòptic, on molts controlen a pocs, al panòptic⁶, on pocs controlen molts. Foucault considera que a través de les institucions s'aconsegueix el control de l'actitud i el comportament de la societat. No obstant, Mathiesen introdueix el rol que juguen els mitjans de comunicació de masses, i el seu accelerat desenvolupament, en aquest entramat. Aquests impliquen la comunicació d'una sèrie d'esdeveniments a una gran quantitat de persones de forma unidireccional. Amb això, s'erigeixen com una de les principals fonts d'informació dels ciutadans. Lligat amb les institucions, els mitjans poden trencar la separació existent amb la societat i revertir la direcció del control, permetent així vigilar que passa en aquestes. (Mawby,2002)

Tenint present la importància posada de relleu per Mathiesen, i acotant-nos al tema del treball, els mitjans són una forma de connexió entre els Mossos d'Esquadra i els ciutadans. Moltes persones no entren en contacte amb els agents de policia de forma

---

⁵ Els antecedents del cos, tal i com el coneixem actualment, es remunten molt abans del 1983. Així, ha anat prenent diferents formes al llarg dels anys i dels diferents episodis històrics. Per més informació, consultar la següent pàgina: http://mossos.gencat.cat/ca/els_mossos_desquadra/historia_de_la_pg-me/#FW_bloc_b83411f8-f0af-11e3-bf0e-000c29052e2c_3

⁶ El panòptic va ser una estructura carcerària dissenyada per J. Bentham. Breument, l'estructura era circular i es caracteritzava per què els guàrdies podien controlar des d'un mateix punt tots els reclusos, però no a la inversa.

directa reiteradament⁷, sinó més aviat el contrari, les ocasions en què això passa acostumen a ser poques. Tot i així, els ciutadans tenim una opinió al respecte d'ells. Algunes de les fonts d'informació que poden ajudar a construir aquesta opinió són les experiències passades, les vicàries i els mitjans de comunicació. Emmarcant-nos en aquesta darrera font, les notícies emeses pels mitjans són consumides per molts ciutadans. Així, segons el Baròmetre d'Opinió Política, la televisió, la radio i la premsa són els mitjans més utilitzats per informar-se de temes polítics (CEO, 2015). En aquesta línia l'Enquesta Social Europea, ens mostra que Espanya, en comparació amb Europa, es troba entre els països que més s'informen dels fets polítics a través de la radio i la premsa (ESS, 2011). Amb aquesta presència destacada en la societat, és convenient analitzar l'impacte de la informació difosa per aquests en la confiança dels ciutadans en els Mossos d'Esquadra.

Hi ha diferents teories dels mitjans de comunicació i la seva influència. Entre les principals, trobem la de l'*agenda setting*, amb McCombs i Shaw com a principals teòrics, que pressuposa que els mitjans tenen la capacitat de marcar quins fets són inclosos en l'agenda política i social, és a dir, quan emfatitzen certs esdeveniments fan que pensem atenció a aquests en detriment d'uns altres. En canvi, la teoria del *framing*, a mans de Goffman, no implica tant en què pensem sinó en com hi pensem. D'aquesta manera, teoritza que la manera en com es presenti un fet en les notícies farà que els receptors entenguin i abordin el fet d'una forma o altra, és a dir, influencia la forma en com es processa la informació (Scheufele/ Tewksbury, 2007).

A més, els periodistes, en el seu afany de presentar els esdeveniments a partir de les notícies, creen un constructe social. Aquests esdeveniments han estat processats i reflectits a partir de la visió del periodista, immers en una societat concreta i amb unes opinions pròpies. A això es suma el procés productiu de la informació, en altres paraules, les rutines productives pròpies dels grans mitjans de comunicació que encara poden condicionar més la notícia.

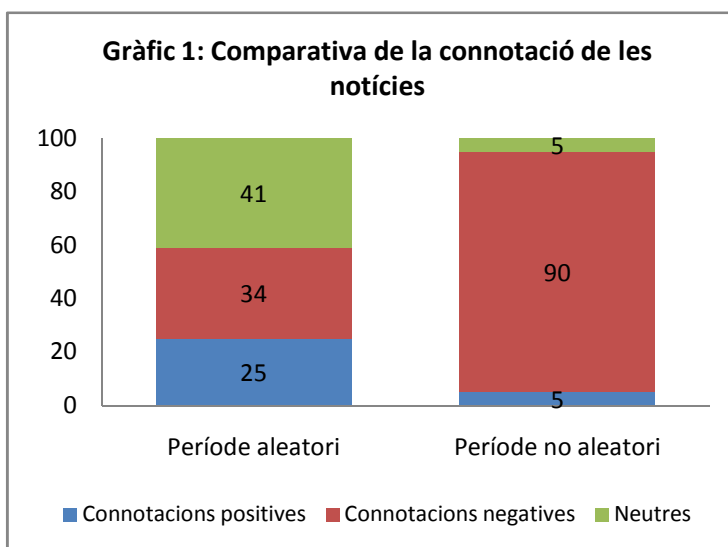
⁷ Si entrem a diferenciar la freqüència de contacte amb la policia, sobresurt el major contacte amb les minories ètniques i i certs perfils ètnics, a raó de les parades i identificacions policials. Per obtenir més informació, consultar: Añón, J.; Bradford, B.; García Sáez, J.A.; Gascón, A.; Llorente, A. (2013) . *La identificación policial por perfil étnico en España*. València: Tirant lo Blanch.

2.4) Informe del Mèdia.cat

En aquest informe s'estudia la imatge que es projecta dels Mossos d'Esquadra en alguns dels principals diaris a Catalunya. Així, s'analitza el tractament que té el cos en relació a la informació escrita i les opinions expressades d'ells. S'escullen dos períodes d'estudi, un primer aleatori que va de l'1 al 27 de maig de 2011, és a dir, que no està marcat per cap fet concret ni surt de la quotidianitat, i un segon no aleatori que compren els dies del 28 al 31 de maig i entre el 16 i el 18 de juny, coincidint amb "l'Operació neteja" i un intent de paralització del Parlament⁸, el que es tradueix en una intervenció forta de la policia durant el transcurs dels fets. Els diaris analitzats són l'Avui⁹, El Periódico, La Vanguardia i l'Ara.

D'entrada, el primer que destaca és la desproporció de notícies en què apareixen els Mossos d'Esquadra en un i altre període. Així, en l'aleatori, comprés per un total de 27 dies, apareixien en 178 notícies; mentre que en el no aleatori, format per un total de 7 dies, aquests protagonitzaren un total de 104 notícies, és que denota més intensitat.

En segon lloc, observem la gran diferència de notícies amb connotacions positives i negatives entre els dos períodes. Així, segons el gràfic 1, en l'aleatori, les de caire negatiu representen un 34%, mentre en el no aleatori, pugen fins al 90%. Així, sembla que es dona una major noticiabilitat de les notícies negatives.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'estudi de Mèdia.cat

Entre les notícies negatives, destaquen sobretot les càrregues i desallotjaments, arribant a representar el 86% del total de notícies publicades durant el període no aleatori,

⁸ L'operació neteja va tenir lloc el 27 de maig de 2011 a Plaça Catalunya, amb l'objectiu de desallotjar aquest espai després d'estar ocupat un període de temps llarg pels "indignats". El desallotjament va acabar amb bastants ferits. L'intent de paralització del Parlament, al Parc de la Ciutadella, va ser promogut també pels "indignats":

⁹ Al juliol de 2011 el diari "Avui" deixa d'existir a mode individual, i és absorbit pel diari "Punt", donant pas al diari "El Punt Avui". Així doncs, quan aquí es parla de l'Avui, l'equivalència actual és "El Punt Avui".

enfrent del 13% del període aleatori, així com els afers interns, denúncies i judicis contra els Mossos.¹⁰ En canvi, entre les positives destaquen, per quantitat de notícies, les detencions en robatoris i la prevenció.¹¹ Amb tot, en el període no aleatori es produeix un monopoli de la temàtica. En una línia similar, el contingut fotogràfic, sobretot en el període no aleatori, passa majoritàriament per representacions de l'ús de la força per part dels agents. Així, El Periódico és el que més en pública, amb el 32% de les fotos registrades i també el que mostra imatges més agressives, seguit de l'Ara; el que menys en publica és La Vanguardia, amb el 15% del total de fotos, i no essent de caire agressiu.

Finalment, si analitzem separatament cada diari trobem que en el període aleatori, l'Avui és el que més quantitat de notícies sobre els Mossos publica, però el que menys les desenvolupa. En canvi, El Periódico publica menys quantitat, però és el que les desenvolupa més. L'Ara i La Vanguardia queden a un terme mig. Finalment, si ens dirigim als articles d'opinió i les editorials, els únics diaris que en publiquen són El Periódico i l'Ara, alguns a favor i d'altres en contra. En el període no aleatori, el Periódico és el diari que pública més notícies i el que les desenvolupa més; en canvi, La Vanguardia, el que més minimitza el fet. Els diaris restants queden en un terme mig. En relació a l'opinió publicada sobre el Mossos, el Periódico sobresurt com el que més articles d'opinió en contra publica, i l'Avui com el que menys; i en referència a les editorials, El Periódico torna a ser el que en publica més i totes en contra. La resta de diaris en publica una cadascun, però totes en contra menys la Vanguardia, que la que publica és a favor dels Mossos.

3) METODOLOGIA

3.1) Dades i mostra

Per analitzar l'impacte dels mitjans de comunicació, i en concret la premsa, en la confiança dipositada en els Mossos d'Esquadra hem emprat les dades del Baròmetre d'Opinió Política¹² (BOP) del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO), cedides gràcies a una

---

¹⁰ Concretament, a les notícies amb connotacions negatives es comptabilitzen els dos aspectes comentats més l'aplicació de sancions, i la investigació de robatoris i accidents no resolts.

¹¹ Concretament, a les notícies amb connotacions positives es comptabilitzen, a més dels aspectes ja dits, les detencions en homicidis i els cops policials.

¹² El Baròmetre es realitza diversos cops a l'any i analitza el comportament i l'evolució de les opinions polítiques dels catalans, de la percepció de problemàtiques i de la valoració de diferents institucions.

petició. Així, hem analitzat la segona onada realitzada l'octubre de 2014, el que ens brinda informació força actual. La justificació per la selecció d'aquest Baròmetre rau en què es pregunta, entre d'altres coses, per la confiança en els Mossos d'Esquadra de forma específica, així com pel diari més llegit, dos aspectes clau en aquesta investigació. Coincidint amb l'estudi de Mèdia.cat, els diaris analitzats són *El Periódico*, *La Vanguardia*, *l'Ara* i *El Punt Avui*, doncs ja tenim una referència de com es posicionen o tendeixen a presentar els Mossos d'Esquadra.

El baròmetre utilitza un mostreig per quotes, estratificat per la província i la dimensió de municipi, amb la selecció de les últimes unitats mitjançant quotes entrecruades de sexe i edat. L'univers és la població amb ciutadania espanyola de 18 anys i més, resident a Catalunya. La grandària mostral és de 2.000 persones.

3.2) Hipòtesis

Les hipòtesis del treball són les següents:

- *H₁. Hi ha una connexió transversal entre diferents institucions públiques, de forma que no es valora aïlladament la institució policial.*

Com podem observar a les dades del CEO que treballarem, la majoria d'institucions públiques per les quals es pregunta tenen una valoració més aviat baixa. Això podria indicar que la confiança en hom diposita en la policia va lligada a la imatge que es té de la resta d'institucions, i de la confiança que aquestes mereixen.

En segon lloc, com hem vist, Kääriäinen (2007) apunta que la percepció de corrupció en el sistema de govern minva la confiança en les institucions, inclosa la policia. Vista la contínua allau de casos de corrupció política en l'actualitat, és un fet a tenir en compte.

- *H₂. Es donen diferències significatives en la confiança en els Mossos d'Esquadra entre els lectors dels diferents diaris analitzats.*

Hi ha la creença de què els mitjans de comunicació influeixen la nostra opinió i la manera de concebre la realitat que ens envolta. Degut a la gran presència que tenen en la societat actual, se'ls hi confereix un fort poder d'influència. Si ens emmarquem en la teoria vista del *framing*, sembla coherent que la diferent manera de comunicar un succés per part de la premsa aboqui en diferents nivells de confiança en la policia.

Recuperant els fets extrets de l'estudi de mèdia.cat, sembla lògic esperar que els lectors de la Vanguardia tinguin un major nivell de confiança que la resta de lectors d'altres diaris, ja que la redacció es mostra més favorable a les accions de la policia, criticant molt poques vegades de forma negativa. A l'altra cara de la moneda, trobaríem El Periódico, que es manté molt crític, tant en les notícies com en els articles d'opinió i editorials, amb els Mossos, sobretot en el període marcat pels fets a Plaça Catalunya i al Parlament, aspectes que podrien contribuir a formar un nivell de confiança més baix. Els lectors dels altres dos diaris podríem esperar que es trobessin en un terme mig.

3.3) Anàlisi de dades

L'anàlisi, en primer lloc, serà de caire descriptiu, on es presentaran i descriuran les principals variables. Així, d'una banda, explorarem la confiança mitjana que mereix la institució policial entre la població catalana. A més, ho compararem amb altres institucions per veure si quan valorem la policia ho fem de forma aïllada, o bé, hi ha una connexió transversal amb la resta d'institucions públiques. A part d'observar les mitjanes de les diferents institucions, es realitzarà una Alpha de Cronbach amb l'objectiu de mesurar la consistència interna dels enquestats a l'hora de respondre la confiança que els mereixen aquestes. Així, si el coeficient d'Alpha dóna un valor major de 9, la fiabilitat de l'instrument de mesura serà excel·lent, si és major de 8 serà bona, si és major de 7 acceptable, i a partir de 6 qüestionable. De l'altra banda, analitzarem breument les freqüències dels diaris principals.

En segon lloc, es procedirà a la comparació de mitjanes, és a dir, ens centrarem en comprovar si les mitjanes de confiança en els Mossos d'Esquadra dels lectors dels quatre diaris presenten diferències significatives estadísticament. Així, d'un costat emprarem una anàlisi de variància ANOVA d'un factor, i de l'altre, realitzarem una prova T-Test.

L'anàlisi de variància ANOVA l'aplicarem per contrastar la igualtat de mitjanes de quatre poblacions independents, els lectors dels quatre diaris. La nostra hipòtesis nul·la serà que les mitjanes poblacionals són iguals, és a dir que no es donen diferències entre les mitjanes de confiança dels diferents grups de lectors. La hipòtesis alternativa serà que almenys dues mitjanes poblacionals són diferents. Acceptarem la primera quan el nivell de significació de l'estadístic sigui major de 0'05, i la refusarem quan es doni la circumstància contrària (Bakieva, M., González Such, J. y Jornet, J., 2012). Abans de

procedir amb l'anàlisi, però, és necessari efectuar una prova d'homogeneïtat de variància, doncs l'estadístic F es basa en el compliment dels supòsits de normalitat i d'homoscedasticitat.

A la prova T-Test, la segona part de l'anàlisi, procedirem a determinar si existeixen diferències significatives entre dos grups. Així, el nostre propòsit és comparar la confiança entre els lectors d'un diari concret amb tota la resta de lectors d'altres diaris. L'anàlisi es farà de dues maneres, comparant un diari amb la resta de diaris treballats fins ara, i comparant un diari concret amb la resta de 21 diaris contemplats al BOP. Hem cregut convenient analitzar el fenomen de forma diferent, per extraure conclusions més sòlides i estendre la mirada més enllà dels quatre diaris principals, i sobre els quals s'assenta la recerca.

4) RESULTATS

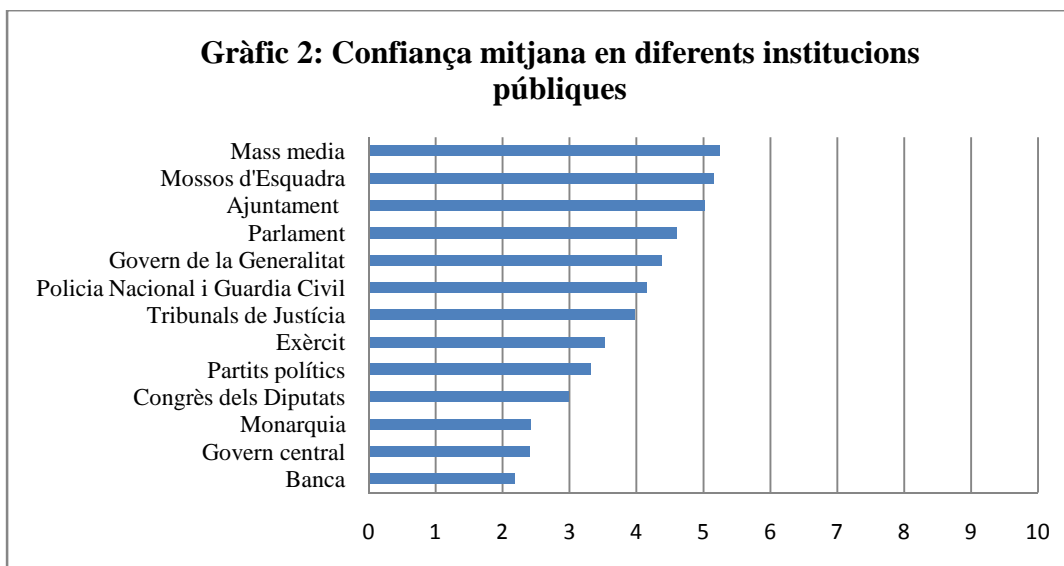
La confiança

Com podem extraure de les dades del baròmetre representades al gràfic 2, la confiança en els Mossos d'Esquadra, com a institució pública, entre la població catalana no es troba en nivells molt alts, doncs la seva mitjana¹³ és de 5'16 punts, en una escala del 0 al 10. Tot i així, en comparació amb altres cossos policials que exerceixen funcions a Catalunya, com la Policia Nacional o la Guàrdia Civil, la confiança és superior, doncs en aquest darrer cas, aquests obtenen una mitjana de 4'15, en una escala del 0 al 10 també.

La comparativa amb altres institucions públiques deixa la institució policial en la posició de segona millor valorada, superada pels mitjans de comunicació. No obstant, totes tenen un denominador comú, la valoració més aviat baixa i semblant, fins al punt de què la majoria es troben per sota del 5 en qüestió de confiança. L'anàlisi de fiabilitat a partir de l'Alfa de Cronbach d'aquest ítems és de 0'89, coeficient força elevat, el que denota consistència interna per part dels enquestats a l'hora de valorar la confiança que els mereixen. Per tant, verifiquem la connexió transversal entre la valoració de les diferents institucions, els enquestats tendeixen a valorar conjuntament les institucions i no tant de forma aïllada la policia.

---

¹³ Per calcular la mitjana, s'ha recodificat la variable, de mode que els casos de NS i NC han estat comptabilitzats com a valors perduts. El mateix criteri s'ha seguit amb la resta d'institucions

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del BOP

Analitzant més a profunditat la confiança en els Mossos d'Esquadra la majoria de gent es concentra en una valoració del 4 al 7, obtenint el 5 un total del 25'1% de respostes. No obstant, si analitzem els dos extrems, la franja del 0 al 2 registra un percentatge molt més elevat, un 12'8%, que no pas la del 9 al 10, amb un percentatge del 4'8% del total de respostes valoratives. Així doncs, en l'escala del 0 al 10, es concentra més gent a l'extrem esquerra, el que suposa un problema de confiança en els Mossos. *(Veure annex)*

Diaris llegits

D'entrada, del total de 2000 enquestats, 817 declaren informar-se del temes polítics a través dels diaris. Així, se'ls hi demana per quin diari acostumen a llegir amb més freqüència. Com ja hem esmentat anteriorment, els quatre diaris analitzats seran els que reuneixen un gruix més gran de lectors. Així, en primera posició trobem La Vanguardia¹⁴, amb un 32'9% del total d'enquestats que s'informen dels temes polítics a través de diaris. En segon lloc, trobem El Periódico¹⁵, amb un 23'8% dels lectors. Finalment, l'Ara i el Punt Avui, amb un 12'4% i 7% dels lectors, respectivament. En total, sumen el 76'1% del total de lectors de diaris, és a dir, 619 dels 817 enquestats que s'informen a través de diaris.

¹⁴ En aquest treball s'ha decidit recodificar la variable, de manera que els que llegeixin La Vanguardia en català o castellà comptabilitzin en una mateixa categoria, doncs originalment, la base de dades diferenciava entre aquests dos.

¹⁵ En aquest treball s'ha decidit recodificar la variable, de manera que els que llegeixin El Periódico en català o castellà comptabilitzin en una mateixa categoria, doncs originalment, la base de dades diferenciava entre aquests dos.

Anàlisi ANOVA

Començant amb l'anàlisi dels descriptius, segons la taula 1, els que llegeixen *El Periódico* presenten una confiança mitjana en els Mossos de 5'28, els lectors de *Ara* una confiança de 5'15, els de *La Vanguardia* una mitjana de 5'42 i els del *Punt Avui* 5'21. Els lectors de *La Vanguardia* tenen la confiança més elevada de tots, el que lliga amb el fet de ser el diari que transmet la imatge i l'opinió més favorable dels Mossos d'Esquadra. No obstant, no podem assegurar que aquestes diferències no siguin fruit de l'atzar, doncs no són significatives, com veurem tot seguit. Pel que fa a la resta dels grups de lectors, tots presenten una nivell de confiança molt semblant.

Taula 1: Confiança en els Mossos d'Esquadra pels lectors dels diferents diaris

	N	Mitjana	D.T	E.T	Interval de confiança per la mitjana al 95%	
					Límit inferior	Límit superior
El Periódico	194	5,28	2,27	0,16	4,96	5,6
Ara	101	5,15	2,39	0,24	4,68	5,62
La Vanguardia	267	5,42	2,11	0,13	5,16	5,67
Punt Avui	57	5,21	2,14	0,28	4,64	5,78
Total	619	5,31	2,21	0,09	5,14	5,49

En primer lloc, de la prova d'homogeneïtat de variància extraïem que hi ha igualtat de variància, ja que l'estadístic de Levene té un nivell de significació de 0'886, major de 0'05.

Constatada la igualtat, procedim amb l'anàlisi ANOVA. En la taula 2, observem que en la variància inter-grups, l'estadístic F és de 0'444 i presenta un nivell de significació de 0'722, molt major a 0'05 el que ens obliga a concloure que no hi ha diferències significatives entre els quatre grups de lectors.

Taula 2: Anàlisi de variància ANOVA

	Suma de quadrats	gl	Mitjana quadràtica	F	Sig.
Inter-grups	6,52	3	2,174	0,44	0,72
Intra-grups	3008,42	614	4,900		
Total	3014,94	617			

Prova T-test per a mostres independents

Com hem apuntat a la secció de l'anàlisi de dades, la comparació serà efectuada de dues maneres: entre els 4 diaris analitzats fins ara i entre tots els diaris (veure llistat a l'annex). Aquí s'ha optat per mostrar les dades de la comparació entre un diari i els tres restants, ja que lliga amb el que s'ha fet fins ara i els resultats aboquen a la mateixa conclusió de les dues formes, a excepció del cas de La Vanguardia, on es comentaran tots els resultats. (Veure a l'annex els resultats de la prova t-test amb tots els diaris)

El Periódico:

Segons la taula 3, la valoració mitjana que mereix el cos entre els que llegeixen El Periódico és de 5'28 punts, mentre que els que llegeixen la resta dels 3 diaris assoleixen una mitjana de 5'33, en una escala del 0 al 10 sempre. L'estadístic "t" té un valor de -0'25 i un nivell de significació de 0'8, molt superior a 0'05. Per tant, podem afirmar que no es donen diferències significatives en la mitjana dels dos grups.

Taula 3: Descriptius i Prova T-Test entre el grup de lectors El Periódico i el grup de la resta

Descriptius					Prova T-Test			
"El Periódico"	N	Mitjana	D.T	Error típ. de la mitjana		t	gl	Sig. (bilateral)
Lectors "El Periódico"	194	5,28	2,27	0,16	S'han assumit variàncies iguals	-0,25	617,00	0,80
Lectors dels altres 3	425	5,33	2,18	0,11	No s'han assumit variàncies iguals	-0,25	360,79	0,80

Ara:

La valoració mitjana de confiança que registren els Mossos d'Esquadra entre els lectors de l'Ara és de 5'15, en canvi, la mitjana de confiança entre la resta de lectors és de 5'34, pel que són valors semblants. Com ens mostra la taula 4, l'estadístic "t" és de -0'81, amb un nivell de significació de 0'41, molt superior a 0'05 en aquest cas també. Un cop més, podem concloure que no es donen diferències significatives estadísticament en la confiança que dipositen els dos grups en els Mossos d'Esquadra.

Taula 4: Descriptius i Prova T-Test entre el grup de lectors de l'Ara i el grup de la resta

Descriptius					Prova T-Test			
“Ara”	N	Mitjana	D.T	Error típ. de la mitjana		t	gl	Sig. (bilateral)
Lectors “Ara”	101	5,15	2,39	0,24	S’han assumit variàncies iguals	-0,81	617	0,41
Lectors dels altres 3	518	5,34	2,17	0,1	No s’han assumit variàncies iguals	-0,76	134,15	0,45

La Vanguardia:

Si ens dirigim a la taula 5, la confiança mitjana que registren els Mossos d'Esquadra entre els lectors de *La Vanguardia* és de 5'42 punts, en canvi, la mitjana entre els lectors dels tres diaris principals restants és de 5'23, valors diferents però que a efectes pràctics, suposen una valoració molt pròxima. Com ens mostra aquesta mateixa taula, l'estadístic "t" és de 1'05 amb un nivell de significació de 0'29, superior a 0'05. Així doncs, podem afirmar que, en concordança amb els resultats extrets fins ara, no es donen diferències significatives entre la confiança que dipositen els dos grups en els Mossos d'Esquadra, tot i ser major en el cas dels lectors de la Vanguardia.

Un resultat diferent obtenim amb la prova T-Test entre el grup de lectors de *La Vanguardia* i el grup de lectors de tots els diaris restants. Segons la taula 6, la confiança entre el primer grup és de 5'42 punts, com ja hem apuntat altres cops, en canvi la de l'altre grup és de 5'02, diferència més accentuada i significativa estadísticament, doncs com podem observar en aquesta mateixa taula 6, l'estadístic "t" té un valor de 2'27 i un nivell de significació de 0'02, menor a 0'05.

El resultats anteriors lliguen amb la imatge més favorable del cos que acostuma a projectar la Vanguardia, com vàrem observar a l'estudi de *Mèdia.cat*. Tot i així, és una diferència mínima, doncs en els dos casos la confiança en troba al voltant del 5, força baixa.

Taula 5: Descriptius i Prova T-Test entre el grup de lectors de la Vanguardia i els 3 diaris restants.

Descriptius					Prova T-Test			
“La Vanguardia”	N	Mitjana	D.T	Error típ. de la mitjana		t	gl	Sig. (bilateral)
Lectors “La Vanguardia”	267	5,42	2,11	0,13	S’han assumit variàncies iguals	1,05	617	0,29
Lectors dels altres 3	352	5,23	2,28	0,12	No s’han assumit variàncies iguals	1,06	593,07	0,29

Taula 6: Descriptius i Prova T-Test entre el grups de lectors de La Vanguardia i tota la resta de diaris

Descriptius					Prova T-Test			
“La Vanguardia”	N	Mitjana	D.T	Error típ. de la mitjana		t	gl	Sig. (bilateral)
Lectors “La Vanguardia”	267	5,42	2,11	0,13	S’han assumit variàncies iguals	2,27	774	0,02
Lectors de la resta de diaris	509	5,02	2,43	0,11	No s’han assumit variàncies iguals	2,37	609,07	0,02

Punt Avui:

Segons apreciem a la taula 7, la valoració mitjana de confiança que registren els Mossos d'Esquadra entre els lectors del diari Punt Avui és de 5'21; en canvi, la mitjana de confiança entre la resta de lectors és de 5'32, pel que són valors semblants. Com ens mostra la mateixa taula 7, l'estadístic "t" és de -0'35, amb un nivell de significació de 0'72, molt superior a 0'05 en aquest cas també. Així doncs, un cop més podem concloure que no es donen diferències significatives estadísticament en la confiança que dipositen els dos grups de lectors en els Mossos d'Esquadra.

Taula 7: Descriptius i Prova T-Test entre el grup de lectors del Punt Avui i el grup de la resta

Descriptius					Prova T-Test			
“Punt avui”	N	Mitjana	D.T	Error típ. de la mitjana		t	gl	Sig. (bilateral)
Lectors “Punt Avui”	57	5,21	2,14	0,28	S’han assumit variàncies iguals	-0,35	617	0,72
Lectors dels altres 3	562	5,32	2,22	0,09	No s’han assumit variàncies iguals	-0,36	68,57	0,78

5) CONCLUSIONS

En referència a la primera hipòtesi del nostre treball, hem constatat que en general les institucions públiques presenten nivells de confiança força baixos. Hi ha una connexió transversal entre les diferents institucions que dona peu a què els enquestats les valorin més de forma conjunta, i no tant aïlladament cadascuna d'aquestes. Com León (2014: 16) expressa al seu treball *"el que és variable entre els ciutadans no és tant com valoraran a la policia, sinó com valoraran a les institucions en general"*. Una possible causa seria la percepció de corrupció en el sistema de govern, que minvaria conseqüentment la confiança en les diverses institucions, inclòs el cos de Mossos d'Esquadra (Kääriäinen, 2007). És un àmbit que sense dubte mereix més recerca, i una possible línia a desenvolupar en futurs treballs.

La segona institució millor valorada pels enquestats és el cos dels Mossos d'Esquadra. Tot i així, la seva confiança mitjana és de 5'16 en una escala del 0 al 10, una valoració força baixa. No disposem de dades del CEO que permetin avaluar la seva tendència, pel que no sabem si la confiança al 2014 va experimentar un descens, un increment o es va mantenir en nivells similars respecte a anys anteriors. El que sí podem observar és que gaudeix de més confiança que altres cossos policials que despleguen funcions al territori, com la Policia Nacional o la Guàrdia Civil.

Com hem esmentat al llarg del treball, la premsa és part medidora entre la relació dels Mossos i els ciutadans, una forma de contacte indirecte entre aquests. Els diaris adopten

actituds més positives o negatives a l'hora de representar el cos i les seves actuacions. Aquest escenari ens condueix a la nostra pregunta de recerca de si es donen diferents nivells de confiança entre els lectors de diversos diaris.

Podem concloure que la premsa juga un paper limitat a l'hora d'incrementar o minvar la confiança en la policia; malgrat ser una important font d'informació, el seu impacte en la confiança és, si més no, discutit. Els resultats obtinguts revelen que les diferències en el nivell de confiança entre els lectors dels diaris en qüestió són mínimes i casi sempre no significatives estadísticament. Això ens obliga a refusar la nostra segona hipòtesi de treball, ja que esperàvem observar el fenomen contrari. Tot i així, podem entreveure l'ombra de la idea contemplada a la hipòtesi, doncs el que sí ha despuntat sempre al llarg de la investigació és la major confiança del grup de lectors de La Vanguardia, el que concorda amb la imatge més positiva que donen d'ells, inclús en els seus capítols més tèrbols. No obstant, com no eren resultats significatius, no podem assegurar que la diferència no fos fruit de l'atzar. En aquest sentit, un estudi realitzat per Hohl (2011) al Regne Unit va trobar resultats similars. Les diferències entre els lectors de diferents diaris eren molt petites i seguien patrons comuns, és a dir, si hi havia un descens en la confiança, aquest era generalitzat, independentment del diari que es llegís.

Un primer fet que explicaria els resultats obtinguts és l'estabilitat que caracteritza la confiança institucional. Hohl (2011) al seu estudi va observar que malgrat la intensitat de cobertura de fets relacionats amb la policia variava molt al llarg del temps, la confiança en la policia gaudia de gran estabilitat. Així, aquesta és difícil d'alterar a curt termini, els canvis que observem en ella tenen lloc a llarg termini, degut a què el concepte que es té de la policia i el seu rol en la societat no estan en constant revisió (Bradford/Jackson,2010). Són idees sòlides i poc permeables als casos i notícies que surten en el dia a dia.

Un altra experiència que aniria en la direcció dels resultats obtinguts és la de Mason i Money (2013). Observaren que la imatge que hom té de la policia no és fàcilment alterable, i depèn de si prèviament la percepció que es té d'ells és més positiva o negativa. Els que es trobaven en aquest darrer cas, eren els més sensibles a la informació i els més proclius al canvi. Acotat al nostre treball, això ens podria indicar que els que tenen una percepció més negativa dels Mossos d'Esquadra, són els més

sensibles a l'impacte de la premsa. És una línia d'investigació que mereix ser tinguda en compte en futurs treballs.

A més, des de la teoria de la justícia procedimental, els factors que influeixen més en la confiança vers la policia eren la justícia de procediments i el fet de compartir uns mateixos valors, i no tant l'efectivitat. Portat al terreny de les notícies, com podem recordar, poques notícies tractaven aquests aspectes. Les notícies sobre el tipus de tracte dispensat entre la població o el nivell de compromís amb la comunitat i la proximitat eren casi inexistentes. La majoria de notícies contenien informació sobre investigacions de delictes, detencions, càrregues i desallotjaments, etc, el que s'emmarcaria en qüestions d'efectivitat. Així, sembla coherent que l'impacte dels mitjans en la confiança sigui mínim.

Malgrat tot, els resultats i conclusions extrets han de ser presos amb certa cautela. Una primera limitació del treball és que els lectors podien llegir altres diaris, si no diàriament, de forma freqüent. Així, estarien més informats i tindrien una opinió i visió de l'estat en qüestió més àmplia, amb diferents punts de vista al seu abast. Així, en certa manera estarien contaminats i es reduirien les diferències entre els grups de lectors dels diaris analitzats. En una direcció semblant, els lectors també es poden informar, a la vegada, per altres mitjans de comunicació que no siguin la premsa. Això també donaria peu a què tinguessin una visió més contrastada del fet. Això cobra encara més sentit en un món globalitzat com l'actual, on tenim moltes maneres d'informar-nos dels successos.

Una altra possible mancança del treball és el fet de no controlar la ideologia dels enquestats. Hem considerat que pels objectius del treball, no era necessari contemplar aquest aspecte, però sense cap dubte, està relacionat a l'hora de triar el diari a llegir. La ideologia que hom tingui influenciarà la manera en com és preconcebuda la policia. Vistes les diferències casi inexistentes entre els lectors dels diaris, potser no és tant com la premsa representa la policia, sinó la idea estereotipada que es té d'aquests, gràcies en part, a la ideologia. Si una persona concep la policia com una autoritat a la que ser obeïda, triarà un diari concret i les seves actuacions seran més justificades, que no pas, una altre que percebi la policia com un garant dels drets i llibertats. Aquesta darrera segurament es sentirà més afí a un altre diari, i una mala actuació tindrà més impacte en

la confiança. És un punt de vista totalment diferent que seria interessant desenvolupar en treballs futurs.

A més, de la mostra dels 2000 enquestats, els que s'informaven a partir de la premsa eren aproximadament uns 800, pel que la nostra mostra particular d'anàlisi és aquesta darrera, molt més reduïda. Això podria comportar dificultats a l'hora d'extrapolar els resultats extrets a la societat en conjunt.

En un altre sentit, hem exposat al principi del treball les limitacions que comportava la mesura de la confiança amb una simple pregunta. No obstant, hem considerat que pels objectius que teníem, la mesura en una escala del 0 al 10 demanant per la confiança en general podia ser suficient. A més, el qüestionari del BOP que hem fet anar i les dades obtingudes a partir d'aquest no estaven pensades per a aquest ús. Aquest fet també ha complicat la gestió de la base de dades, on les respostes estaven codificades a vegades atenent altres objectius. Així, ordenar la matriu de dades amb la finalitat d'explorar-la segons les meves necessitats ha estat una feina laboriosa i entretinguda.

Finalment, per acabar, es convenient esmentar que el Baròmetre d'Opinió Política i el seu contingut varien d'un any a l'altre. Així, l'únic any en què s'ha demanat valorar la confiança en les diferents institucions és al 2014. Això impedeix crear sèries històriques de dades en certs aspectes, i per tant, es veu limitat el seu ús per a fer investigacions.

BIBLIOGRAFIA

- Añón, J.; Bradford, B.; García Sáez, J.A.; Gascón, A.; Llorente, A. (2013) . La identificación policial por perfil étnico en España. València: *Tirant lo Blanch*.
- Bakieva, M., González Such, J. y Jornet, J. (n.d.). SPSS: ANOVA de un Factor.
- Bradford, B., & Jackson, J. (2010). Trust and confidence in the police: A conceptual review. *Available at SSRN 1684508*, 1–15. Retrieved from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1684508
- Burgada, O. (2012). Els Mossos d'Esquadra als mitjans de comunicació. *Observatori crític dels mitjans*.
- Encuesta Social Europea. (2011). Confianza en la justicia : Resultados Principales de la quinta edición de la ESE.
- Fernández, M. E., & Grijalva, A. E. (2012). Diseño y validación de dos escalas para medir el miedo al delito y la confianza en la policía. *Revista Española de Investigación Criminológica*, 10, 1–26.
- Hohl, K. (2011). The role of mass media and police communication in trust in the police: New approaches to the analysis of survey and media data, (September), 1–165.
- Hough, M., Jackson, J., & Bradford, B. (2013). ¿De qué depende la legitimidad de la policía? Resultados de una investigación Europea. *InDret Revista Para El Análisis Del Derecho*, 4, 1–27.
- Jackson, J., Bradford, B., Hohl, K., & Farrall, S. (2009). Does the Fear of Crime Erode Public Confidence in Policing? *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 3(1), 100–111. <http://doi.org/10.1093/police/pan079>
- León Medina, F. J. (2014). Mecanismos generadores de la confianza en la institución policial. *InDret*, (2). Retrieved from <http://www.indret.com/pdf/1039.pdf>
- Kaariainen, J. T. (2007). Trust in the Police in 16 European Countries: A Multilevel Analysis. *European Journal of Criminology*.
- Mason, D., Hillenbrand, C., & Money, K. (2013). Are Informed Citizens More Trusting? Transparency of Performance Data and Trust Towards a British Police Force. *Journal of Business Ethics*. <http://doi.org/10.1007/s10551-013-1702-6>
- Mathiesen, T. (1997). The Viewer Society: Michel Foucault's `Panopticon' Revisited. *Theoretical Criminology*, 1(2), 215–234.

Mawby, R.C. (2002) *Policing Images: policing, communication and legitimacy*, Cullompton: Willan Publishing

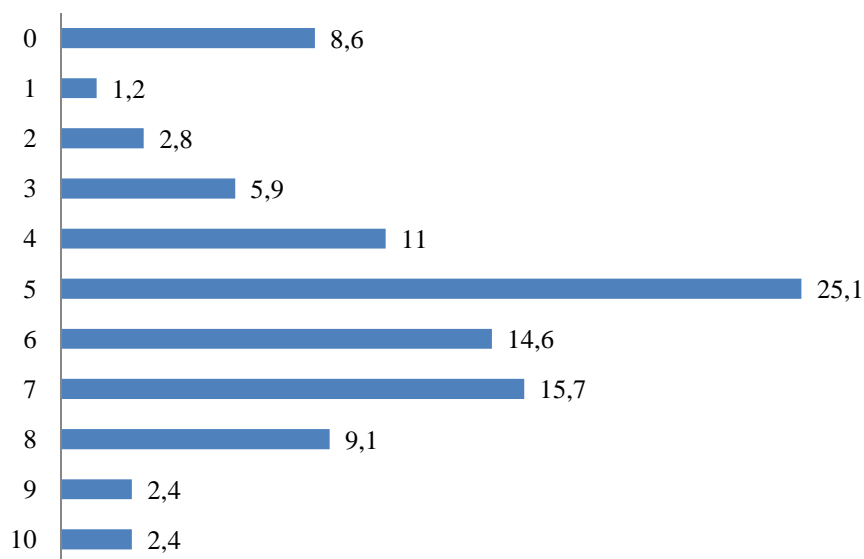
Scheufele, D. A., & Tewksbury, D. (2007). Framing, agenda setting, and priming: The evolution of three media effects models. *Journal of Communication*.

Tyler, T., & Fagan, J. (2008). Legitimacy and Cooperation: Why Do People Help the Police Fight Crime in Their Communities? *Ohio State Journal of Criminal Law*, 6, 231–275.

Tyler, T. R. (2011). Trust and legitimacy: Policing in the USA and Europe. *European Journal of Criminology*, 8(4), 254–266.

Taula 8: Confiança en els Mossos d'Esquadra

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
0	173	8,6	8,7	8,7
1	25	1,2	1,3	10,0
2	56	2,8	2,8	12,8
3	117	5,9	5,9	18,8
4	220	11,0	11,1	29,9
5	501	25,1	25,4	55,2
6	292	14,6	14,8	70,0
7	315	15,7	15,9	85,9
8	183	9,1	9,2	95,2
9	48	2,4	2,4	97,6
10	48	2,4	2,4	100,0
Total	1978	98,9	100,0	
Perduts	22	1,1		
Total	2000	100,0		

Gràfic 3 : Confiança en els Mossos d'Esquadra, percentatge de respostes

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del BOP

Taula 9 :Llistat de diaris contemplats al BOP

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
El País	35	1,8	4,3	4,3
El Periódico (català)	96	4,8	11,8	16,1
El Periódico (castellà)	98	4,9	12,0	28,1
El Mundo	7	,3	,8	28,9
ABC	5	,2	,6	29,5
La Razón	2	,1	,3	29,8
Metro	2	,1	,2	30,0
20 Minutos	14	,7	1,7	31,6
Regió 7	18	,9	2,2	33,8
Diari de Terrassa	6	,3	,7	34,5
Diari de Girona	10	,5	1,3	35,8
Diari Segre	19	1,0	2,3	38,1
La Mañana (diari de Ponent)	1	,1	,1	38,3
Diari de Tarragona	18	,9	2,2	40,4
Público	3	,2	,4	40,8
Ara	101	5,0	12,4	53,2
La Vanguardia (català)	179	8,9	21,8	75,0
La Vanguardia (castellà)	91	4,5	11,1	86,1
El Punt Avui	57	2,8	7,0	93,1
Altres diaris	13	,6	1,5	94,6
Altres diaris comarcals/locals	3	,2	,4	95,0
Altres diaris estrangers	4	,2	,5	95,6
Altres diaris estatals	0	,0	,1	95,6
No tè cap diari habitual	35	1,7	4,3	99,9
No ho sap	1	,0	,1	100,0
Total	817	40,9	100,0	

Prova T- Test entre un diari determinat i la resta de diaris contemplats al BOP

El Periódico:

Taula 10: Descriptius i Prova T-Test entre el grups de lectors El Periódico i tota la resta de diaris

Descriptius					Prova T-Test			
"El Periódico"	N	Mitjana	D.T	Error típ. de la mitjana		t	gl	Sig. (bilateral)
Lectors " El Periódico"	194	5,28	2,27	0,16	S'han assumit variàncies iguals	0,838	774	0,402
Lectors de la resta de diaris	582	5,12	2,35	0,097	No s'han assumit variàncies iguals	0,852	340,495	0,395

L'Ara:

Taula 11: Descriptius i Prova T-Test entre el grups de lectors de l'Ara i tota la resta de diaris

Descriptius					Prova T-Test			
"Ara"	N	Mitjana	D.T	Error típ. de la mitjana		t	gl	Sig. (bilateral)
Lectors " El Periódico"	101	5,15	2,39	0,24	S'han assumit variàncies iguals	-,041	774	0,967
Lectors de la resta de diaris	675	5,16	2,32	0,09	No s'han assumit variàncies iguals	-,040	129,8	0,968

La Vanguardia:

Taula 12: Descriptius i Prova T-Test entre el grups de lectors de La Vanguardia i tota la resta de diaris

Descriptius					Prova T-Test			
"La Vanguardia"	N	Mitjana	D.T	Error típ. de la mitjana		t	gl	Sig. (bilateral)
Lectors "La Vanguardia"	267	5,42	2,11	0,13	S'han assumit variàncies iguals	2,27	774	0,02
Lectors de la resta de diaris	509	5,02	2,43	0,11	No s'han assumit variàncies iguals	2,37	609,07	0,02

Punt Avui:

Taula 13: Descriptius i Prova T-Test entre el grups de lectors del Punt Avui i tota la resta de diaris

Descriptius					Prova T-Test			
"Punt Avui"	N	Mitjana	D.T	Error típ. de la mitjana		t	gl	Sig. (bilateral)
Lectors "Punt Avui"	57	5,21	2,14	0,28	S'han assumit variàncies iguals	0,188	774	0,851
Lectors de la resta de diaris	719	5,15	2,34	0,09	No s'han assumit variàncies iguals	0,203	66,911	0,840